

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie – II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : **SSR Krzysztof Bieńkowski**

Protokolant : sekr.sąd.Agnieszka Klimek

Przy udziale Prokuratora Prok. Rej. : -

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16.04.2014r. i nast. sprawy :

1) **P. K.**, syna J. i W., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 19.10.2010r. do października 2012r. na działce nr (...) obręb 159 miasta O. składał i dokonywał przetwarzania oraz odzysku odpadów wbrew przepisom Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 o odpadach , w takich warunkach i w taki sposób , że mogło to zagrozić życiu lub powierzchni ziemi lub zniszczenie świecicie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach ,

- to jest o czyn z art.183§1 k.k.

ORZEKA :

I. oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.183§1 k.k. skazuje go i wymierza oskarżonemu karę 3(trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej w pkt I kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2(dwóch) lat;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw.E. S. kwotę 1176 zł oraz należny od tej kwoty podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym;

IV. na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art.627 k.p.k. i art.2 ust.1 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49 z późn.zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe częściowo , a mianowicie opłatę w kwocie 60 zł , zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIA

P. K. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O., wpisaną do ewidencji działalności gospodarczej pod numerem (...). Przedmiotem działalności było wykonywanie robót budowlanych, elektrycznych i sanitarnych, projektowanie obiektów mieszkalnych, usługowych i handlowych, budowa i sprzedaż domów, wykonywanie kosztorysów, prowadzenie hurtowni budowlanej, prowadzenie hotelu oraz gospodarowanie odpadami poprzez odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, odzysk, zbieranie i segregowanie odpadów oraz ich transport. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, P. K. zawarł z (...) S.A. działającym przez Oddział Gospodarowania (...) w O. w dniu 20 listopada 2007 r. O. umowę najmu nieruchomości znajdującej się w

O. przy ul. (...) - M. 28 B. Nieruchomość obejmowała budynek byłej parowozowni oraz budynek byłego warsztatu. W ramach zawartej umowy najemca był zobowiązany wykorzystywać przedmiot najmu na prowadzenie recyklingu-odzysku surowców wtórnych z odpadów komunalnych oraz na działalność magazynowo- handlowo- usługową. Po zakończeniu umowy najemca zobowiązany był zwrócić przedmiot najmu w należyтым stanie wynikającym z prawidłowej eksploatacji za protokołem zdawczo- odbiorczym. W dniu 19 lipca 2011 r. wymieniony w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z (...) S.A. umowę najmu pomieszczenia w budynku położonym w O. przy ul. (...) - M. 28 A. Przedmiot najmu miał być wykorzystywany na cele magazynowania sprzętu budowlanego, materiałów budowlanych oraz surowców wtórnych. W tym samym dniu została pomiędzy tymi samymi stronami zawarta umowa dzierżawy terenu o powierzchni 1559,00 m² położonego w O. przy byłej parowozowni Zgodnie w umową nieruchomość będąca przedmiotem umowy wykorzystywana miała być na parkowanie pojazdów, składowanie surowców wtórnych oraz drewna i surowców do produkcji brykietów. Kolejna zawarta tego dnia pomiędzy stronami umowa najmu dotyczyła powierzchni z budynku byłej parowozowni położonego w O. przy ul. (...). Powierzchnia będąca przedmiotem najmu wykorzystywana miała być na działalność magazynowo- handlowo- usługową, garażowanie pojazdów oraz prowadzenie recyklingu.

(dowód: umowy k. 40-42, k. 43-45, k. 46-47, k. 48-50)

W dniu 04 listopada 2010 r. (...) złożył do Wydziału Ochrony (...) i Z. w O. informację o transportowanych odpadach oraz o wytwarzanych odpadach wskazując ich ilości w Mg. W przekazanych informacjach wskazywał, że ma zamiar rozszerzyć prowadzoną działalność gospodarczą poprzez wysortowanie ze zmieszanych odpadów komunalnych, nadających się do wykorzystania. Wnosił o wydanie zezwoleń na odzysk i transport odpadów na okres 10 lat.

(dowód: informacja o transportowanych odpadach k. 51, informacja o wytwarzanych odpadach k. 52, informacja odzysk, transport, zbieranie k. 53-56,)

Decyzją z dnia 19 listopada 2010 r. Prezydent Miasta O. zezwolił (...) na zbieranie odpadów w postaci opakowań z papieru i tektury oraz opakowań z tworzyw sztucznych. We wskazanej decyzji opisano metody odzysku a także wskazano miejsce, sposób i rodzaj magazynowania odpadów. W szczególności opisano, że miejsce magazynowania winno być niedostępne dla osób postronnych, posiadać utwardzone, nieprzepuszczalne podłoże; odpady winny być magazynowane w sposób selektywny, umożliwiający ich maksymalny odzysk/recykling. Wskazano, że sposób magazynowania nie może powodować zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi oraz jakości środowiska a także uciążliwości poza granicami nieruchomości, do której podmiot posiada tytuł prawny. Nadto, określono rodzaje magazynowanych odpadów, miejsca i sposób ich magazynowania jak na k. 57v. Podmiot był zobowiązany do prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o odpadach.

(dowód: decyzja k. 57-58)

Zawarte przez oskarżonego, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej umowy najmu i dzierżawy zostały przez (...) rozwiązane bez zachowania terminu wypowiedzenia, ze skutkiem na dzień 11 maja 2012 r., z powodu niezgodnego z zawartymi umowami użytkowania przedmiotu zawartych umów najmu i dzierżawy tj. składowania śmieci, odpadów i innych nieczystości. We wskazanych pismach wskazano, że w przypadku nie przekazania przedmiotu umowy w należyтым stanie Oddział (...) Spółka Akcyjna, podejmie działania mające na celu uprzątnięcie przedmiotów najmu i dzierżawy zaś wszelkimi kosztami zostanie obciążony P. K. jako strona wskazanych umów najmów i dzierżawy.

(dowód: rozwiązanie umowy dzierżawy k. 14, rozwiązanie umowy najmu k. 20, 27, 28, 29, 81, 82, zeznania E. K. k. 10)

Po rozwiązaniu umów tereny będące przedmiotem wskazanych umów były w dalszym ciągu zajmowane przez P. K..

(dowód: pismo UM w O. k. 21, 24, 25, pismo (...) k. 90)

W dniu 02 stycznia 2012 r. Firma (...) podpisała porozumienie z Fundacją (...) z siedzibą w O., na mocy którego fundacja zobowiązała się dołożyć wszelkich starań mających na celu uprzątnięcie terenów zlokalizowanych w O., przy

ul. (...), w szczególności w pomieszczeniach : hala warsztatowa oraz hala magazynowo produkcyjna. W dniu 21 czerwca 2011 r. kontrola sanitarna sortowni odpadów komunalnych firmy (...) wykazała naruszenie przepisów higieniczno-zdrowotnych.

(dowód: porozumienie k. 31)

Decyzją z dnia 29 lipca 2011 r. Państwowy- Powiatowy Inspektorat Sanitarny w O. nakazał zapewnić pracownikom sortowni odpadów właściwie zorganizowane pomieszczenia higieniczno- sanitarne, tj. szatnie przepustową składającą się z części przeznaczonych na odzież własną pracowników, części przeznaczonych na odzież roboczą i środki ochrony indywidualnej oraz przepustowego zespołu sanitarnego z natryskami, łączącego obie części i jadalnię. k. 326

(dowód: protokół kontroli k. 315-317, 320-321, decyzja k. 325, 326, protokół kontroli k. 329-330, 333-334, 350-351)

W dniach 11 maja i 18 lipca 2012 r. (...) w O. przeprowadził kontrolę działalności gospodarczej prowadzonej przez J. K. (1), w zakresie przestrzegania wymogów ochrony środowiska.

W trakcie kontroli, na terenie bazy wynajmowanej przez podmiot przy ul. (...) w dniu 11 maja 2012 r. stwierdzono, że na placu magazynowym składowano opakowania ze szkła, opakowania z papieru i tektury, szyb okiennych, stolarki okiennej, tworzyw sztucznych (opakowania, zderzaki samochodowe), przemy zmieszanych odpadów budowlanych o składzie ziemia, gruz, dykta, szmaty, tworzywa sztuczne, przemy zmieszanych odpadów komunalnych, opon samochodowych, dachówek. Na placu stwierdzono gromadzenie odpadów w ilościach przekraczających możliwości ich właściwego magazynowania w sposób nieuporządkowany. Hala magazynowa wypełniona była na całej powierzchni hałdami zmieszanych odpadów, bez podziału na boksy. W hali stwierdzono magazynowanie m. in. opakowań z tworzyw sztucznych, zmieszanych odpadów budowlanych, wielkogabarytowych desek, zmieszanych opakowań z tworzyw sztucznych, styropianu, dwa pojazdy, lakiery, środki chemiczne, detergenty .

(dowód: protokół z wizji lokalnej k. 66-69, 213-214, k. 111-120, protokół kontroli k. 104-110,)

Z uwagi na powyższe, (...) - (...) Inspektorat Ochrony (...) w O., wszczął z urzędu postępowanie w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej za prowadzenie przez (...), gospodarki odpadami niezgodnie ze złożoną informacją o działalności w zakresie zbierania odpadów z naruszeniem warunków zezwolenia. W wyniku kontroli stwierdzono, iż sposób magazynowania odpadów narusza przepisy ustawy o odpadach oraz jest niezgodny z wymogami zawartymi w zezwoleniach posiadanych przez firmę (...). Zgodnie z wydanym zezwoleniem na placu mogły być magazynowane w sposób uporządkowany i selektywny, na utwardzonym, nieprzepuszczalnym podłożu jedynie odpady w postaci papieru i tektury – w kontenerach. Opakowania z tworzyw sztucznych – w postaci zbelowanej lub w big- bagach. Magazynowanie odpadów w hali magazynowej w ogóle nie było wskazane w zezwoleniach, w związku z czym nie powinna być ona służyć jako miejsce magazynowania odpadów.

W dniu 18 maja 2012 r. (...) został wezwany do niezwłocznego zaprzestania działania niezgodnego ze złożoną Prezydentowi Informacją o wytwarzanych odpadach, o sposobie gospodarowania odpadami, oraz do uprzątnięcia placu magazynowego, uprzątnięcia hali magazynowej w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. W odpowiedzi na wezwanie w dniu 28 maja 2012 r. P. K. zwrócił się z prośbą o przedłużenie terminu o 30 dni, tj. do dnia 29 czerwca 2012 r. Wskazując, że jest na etapie wywożenia odpadów na wysypisko śmieci oraz sprzątnięcia terenu. Urząd Miasta w O. wyraził zgodę, wskazując, iż do dnia 10 czerwca 2012 r. w pierwszej kolejności należy uprzątnąć zmieszane odpady komunalne zalegające na placu magazynowym i opróżniona zostanie jedna hala magazynowa.

(dowód: wezwanie k. 70, 71, odpowiedź P. K. k. 72, pismo UM O. k. 73)

W trakcie oględzin w dniu 12 czerwca 2012 r. stwierdzono, że hala magazynowa naprzeciwko bramy wejściowej była wolna od odpadów, na placu magazynowym po lewej stronie nie było zmieszanych odpadów komunalnych, pozostałe miejsca zanieczyszczone były odpadami w stanie niezmiennym od dnia 11 maja 2012 r.

(dowód: pismo (...) k. 19, 22, 23, 26, 30, 32, 33, 34, 83)

Na wizji lokalnej przeprowadzonej w dniu 3 lipca 2012 r. stwierdzono na placu składowanie opakowanie, szyby okiennych, stolarki okiennej, tworzyw sztucznych (opakowania, zderzaki samochodowe, rury), pryzmy zmieszanych odpadów budowlanych i remontowych o składzie deski, palety drewniane, folia opakowaniowa, szmaty, tworzywa sztuczne, opony, materace, dachówki. Na placu stwierdzono gromadzenie odpadów w sposób nieuporządkowany. Na placu ujawniono duże ilości mas ziemnych z domieszką gruzu. Podniesiony został poziom terenu w stosunku do stanu poprzedniego o około 1-1, 2 m. Odkrywka przy użyciu koparki wskazała, że pod piaskiem znajduje się zmieszany gruz budowlany. Hala była wypełniona na całej powierzchni hałdami zmieszanych odpadów, bez podziału na boksy. Wizja lokalna wykazała, że pomimo wezwania (...) do zaniechania naruszeń i przyznanego czasu na uprzątnięcie terenu do wymaganego zezwoleniami stanu. Odpady magazynowane są w miejscach do tego nieprzeznaczonych, a postępowanie z odpadami jest niezgodne z zasadami gospodarowania nimi wskazanymi w ustawie o odpadach.

(dowód: protokół z wizji terenowej k. 77-79, k. 211-212)

Decyzją z dnia 28 listopada 2012 r. (...) - (...) Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w O., orzeczono o nałożeniu kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł na J. K. (2) za naruszenie warunków zezwolenia w zakresie zabierania i odzysku odpadów. Decyzją 28 listopada 2012 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł za prowadzenie gospodarki odpadami niezgodnie ze złożoną informacją.

(dowód: decyzja k. 122-123, 125-127, k. 207-208, k. 209-210)

W opinii biegłych, teren starej parowozowni w O. nie był właściwym do prowadzenia działalności prowadzonej przez oskarżonego. Biegły wskazał, że położony w centrum miasta teren miał ograniczone możliwości do utworzenia wokół sortowni śmieci obszaru ograniczonego użytkowania. Nie miał uszczelnionego podłoża, które zabezpieczało by glebę i podglebie oraz wody gruntowe przed przenikaniem w głąb zanieczyszczonych wód opadowych i topniejących śniegów. Nie istniał na dzierżawionym od (...) terenie drenaż zabezpieczający sąsiadujące z nim działki przed spływem wód powierzchniowych podczas deszczy nawalnych. Zły stan techniczny hal parowozowni umożliwiał przenikanie wód deszczowych i pochodzących z topniejącego śniegu do hali parowozowni i pomieszczeń magazynowych. Biegły wskazał, że najbardziej uciążliwe dla okolicznych mieszkańców i pracowników sąsiadujących zakładów są substancje w fazie gazowej a także szczury i gryzonie żerujące na wysypiskach. W opinii biegłego istotnym czynnikiem zagrożenia mikrobiologicznego są także ptaki, dla których miejsce składowania odpadów komunalnych stanowi żerowisko. Mogą one przenosić na duże odległości bakterie i wirusy chorobotwórcze.

Zmieszane odpady komunalne, które były gromadzone i sortowane przez firmę oskarżonego zawierają substancje organiczne w resztach żywności i przeterminowanych produktach spożywczych jak i nieorganiczne np. rozpuszczalniki, farby, lakiery, detergenty, przeterminowane środki medyczne, popioły, żużle z domowych pieców i palenisk, opakowania papierowe i plastikowe, baterie i ogniwa oraz szereg substancji chemicznych używanych w mieszkaniach i ogrodach przydomowych. Poważne zanieczyszczenie substancjami chemicznymi może zawierać również gruz, drewno oraz opakowania pochodzące z remontowych lub likwidowanych zakładów pracy i warsztatów naprawczych. Odpady organiczne zgromadzone na hałdzie lub w pomieszczeniach sortowni podlegają fermentacji, procesom gnilnym i rozkładowi przy powierzchni w warunkach tlenowych, natomiast w głębi hałdy w warunkach beztlenowych. Uwalniane wody odciekowe przenikają do gruntu w podłożu pod wpływem infiltrujących wód opadowych. Substancje płynne w postaci wód odciekowych z hałd gromadzonych odpadów przenikają w przepuszczalne podłoże, częściowo są absorbowane w glebie, podglebiu i docierają do wód gruntowych. Powstają tym samym zanieczyszczenia przemieszczające się w strumieniu wody podziemnej do rzek, jezior i potoków. Powoduje to eliminację zasobów wód przydatnych do picia oraz skażenie wód w studniach kopanych lub wierconych od powierzchni poziomu wodonośnego. Biegły podkreślił, że zanieczyszczenie mikrobiologiczne wód gruntowych może być znacznie groźniejsze dla zdrowia i życia ludzi, niż w przypadku skażeń chemicznych, wyróżniających się zapachem, smakiem i mętnością wód podziemnych. Na obecnym etapie, po wstrzymaniu działalności firmy (...), pozostały zakopane elementy betonowe, gruz, szkło i tworzywa sztuczne z opakowań.

Biegły podkreślił, że P. K. prowadząc działalność gospodarczą musiał uzyskać zezwolenie Prezydenta Miasta O.. Biegły wskazał, że ten rodzaj działalności, zgodnie z zapisem ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie został zakwalifikowany do grupy stwarzającej ryzyko szkody w środowisku. W dalszej kolejności biegły wskazał, że nieprawidłowe składowanie, przerabianie, magazynowanie i segregowanie odpadów, prowadzone na nieprzystosowanym do tego rodzaju działalności terenie może być przyczyną emisji zanieczyszczeń do powietrza i gruntu oraz przenoszenia substancji do gruntu poprzez wody odciekowe. Działalność tej firmy mogła stwarzać zagrożenie epidemiologiczne związane z roznoszeniem przez gryzonie i ptactwo, żerujące na organicznych odpadach komunalnych, poza teren posesji, różnych chorób. Biegły opierając się na wynikach kontroli przeprowadzonych w latach 2011-2012 r. w firmie (...) wskazują na duże nieprawidłowości w prowadzeniu działalności w zakresie gromadzenia, magazynowania i odzysku odpadów. Stwierdzono niezgodności prowadzonej działalności z wydanym zezwoleniem Prezydenta na odbieranie, odzysk i transport odpadów. Stwierdzono niezgodność ze zgłoszoną przez firmę do Wydziału (...) Urzędu Miasta O. Informacją o wytworzonych odpadach oraz sposobie gospodarowania nimi. Biegły wskazał, że wśród naruszeń warunków zezwolenia, szczególne znaczenie dla wystąpienia ryzyka szkody w środowisku ma gromadzenie luzem i w miejscach na ten cel nie przeznaczonych i nie przystosowanych, różnych, zmieszanych nie posegregowanych odpadów, często w ilościach przekraczających możliwości ich właściwego magazynowania w sposób uporządkowany. Biegły wskazał, że szczególnie duże ryzyko pogorszenia stanu środowiska wiąże się ze składowaniem odpadów komunalnych na otwartym placu bez szczelnego podłoża i odpowiednich zabezpieczeń oraz w hali do tego nie przeznaczonej. Biegły podkreślił, że oskarżony podjął niebezpieczne i nielegalne działania porządkujące, które mogło stanowić bezpośrednie zagrożenie szkodą w środowisku poprzez umieszczenie części odpadów w gruncie, w specjalnie do tego celu wykopanych dolach oraz rozplantowanie odpadów na powierzchni terenu. Poprzez zdołowanie odpadów, mogły przedostać się do ziemi, gleby i wód gruntowych różne substancje zanieczyszczające oraz ich mieszaniny lub roztwory, w tym te, które mogą być szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, jak również bakterie, wirusy i mikroorganizmy. Zanieczyszczenie gruntu i wód gruntowych, na terenie posesji może stwarzać zagrożenie dla wód powierzchniowych spływających do rzeki Ł., jej dopływów oraz wody pitnej w studniach kopanych położonych na trasie ich podziemnego przepływu.

(dowód: zeznania E. K. k. 10, k. 393v, zeznania K. S. k. 168, zeznania A. P. k. 195v, k. 394, zeznania R. P. k. 196-196v, 394, zeznania M. S. k. 290-291, zeznania M. Ż. k. 292-293, k. 393, zeznania R. M. k. 297-298, zeznania P. B. k. 302v, k. 395, zeznania G. S. (1) k. 303v, k. 412v,)

Biegły podkreślił, że z braku dokumentacji nie będzie możliwe jednoznaczne stwierdzenie o wystąpieniu szkody w środowisku a jedynie jej prawdopodobieństwo, które jest wysokie. Składając opinię uzupełniającą na rozprawie biegły podkreślił, że ustalone w toku postępowania uchybienia mogły powodować skutki w postaci zagrożenia życia lub zdrowia człowieka lub powodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni gleby. Biegły kategorycznie stwierdził, że mogło dojść do szkody w środowisku.

(dowód: opinia w sprawie zagrożenia środowiska na terenie składowania i segregowania odpadów przez firmę (...) w O. k. 457-476, opinia biegłego A. S. k. 478v)

P. K. jest osobą niekaraną.

(dowód: karta karna k. 148, k. 301)

U P. K. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego. Stwierdzono reakcję adaptacyjno- depresyjną. Nie stwierdzono odchyłeń w zakresie centralnego układu nerwowego. Nie stwierdzono żadnych podstaw do kwestionowania poczytalności w rozumieniu art. 31 § 1 kk ani art. 31 § 2 kk.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 170-173)

P. K. konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień. (k. 161) Na rozprawie złożył wyjaśnienia, iż zajmował się sortowaniem odpadów.

Wskazał, że w trakcie wykonywania działalności, miał bardzo dużo kontroli i większość czasu spędzał przygotowując dokumentację do tego celu, co w jego opinii w sposób wymierny przyczyniło się do „bankructwa”. Podał, że wszystkie kontrole zakończone zostały z wynikiem pozytywnym dla niego, poza kontrolą z zakresu ochrony środowiska. Potwierdził, że otrzymał informacje z sanepidu o zagrożeniu epidemiologicznym oraz o konieczności roztawiania trutek na szczury, do czego się zastosował, jednak jak podał, sam nie zaobserwował gryzoni. Zaprzeczył, aby odpady były gromadzone w niezabezpieczonych wykopach w ziemi. Wskazywał, że jeszcze przed rozpoczęciem działalności gospodarczej miał usłyszeć ostrzeżenie, żeby się za to nie zabierał bo to się źle skończy. W jego opinii wykończyła go konkurencja zajmująca się odpadami na terenie miasta. Przyznał, że lokalizacja działalności w centrum miasta była błędna, jednak podkreślił, że otrzymał na to oficjalne zezwolenie. (k. 392v-393)

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego w najistotniejszej z punktu widzenia odpowiedzialności karnej kwestii tj. w zakresie w jakim nie przyznawał się do winy nie zasługują na uwzględnienie, jako sprzeczne z treścią zgromadzonego materiału dowodowego w szczególności z zeznaniami świadków, zgromadzoną dokumentacją z przeprowadzonych kontroli a także z opinią biegłego, którego wnioski są jednoznaczne i nie budzą wątpliwości interpretacyjnych.

W pierwszej kolejności stanowczo należy odrzucić wyjaśnienia oskarżonego, w których próbował wskazywać, że utrudnienia w funkcjonowaniu prowadzonej przez niego działalności gospodarczej zostały spowodowane przez prowadzone w stosunku do niego kontrole. Czynności kontrole rzeczywiście mogły powodować pewnego rodzaju utrudnienia czy też niedogodności, lecz należy je uznać za konieczne i uzasadnione w stosunku do rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej. Co więcej, ilość kontroli nie powinna budzić wątpliwości w kontekście ilości i wagi wskazywanych nieprawidłowości i znacznych odstępstw od uzyskanych zezwoleń, których dopuszczał się oskarżony prowadząc działalność. Niemniej jednak, trudno uznać, że częstotliwość kontroli była na tyle nasilona, zaś obowiązki z tym związane na tyle uciążliwe, że spowodowały na tyle poważne utrudnienie w działalności oskarżonego, że w konsekwencji doprowadzono do jego bankructwa. Podobnie niewiarygodna w realiach sprawy jawi się teoria spiskowa jaką próbował lansować oskarżony wskazując, że nieokreślone osoby próbowały go ostrzegać przed rozpoczęciem działalności gospodarczej i te osoby miały na celu zlikwidowanie w nim potencjalnej konkurencji. W ocenie Sądu, oskarżony w ten sposób próbuje wytłumaczyć niepowodzenia w zakresie przedsięwzięcia biznesowego, jakim była sortownia odpadów.

Odnosząc się do okoliczności lokalizacji inwestycji, przychylić należy się do stanowiska oskarżonego i opinii biegłego, w części, w której odnosił się do nieprawidłowej lokalizacji samej działalności gospodarczej. Niewątpliwie teren starej parowozowni nie był właściwym do prowadzenia takiego typu działalności, jaką prowadził oskarżony. Położony był bowiem w centrum miasta, w sąsiedztwie dworca kolejowego, innych zakładów pracy, urzędów kolejowych oraz zabudowy mieszkalnej. 19 listopada 2010 r. oskarżony otrzymał od Prezydenta Miasta O. zezwolenie na zbieranie i odzysk odpadów, w tym na warunkach określonych w treści decyzji. Stanowczo podkreślić należy, że okoliczność ewidentnie niewłaściwej lokalizacji w żaden sposób nie obciąża oskarżonego, który uzyskał konieczne zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej w danym miejscu. Niewątpliwie oskarżony dysponował także tytułem prawnym do działania na wskazanej nieruchomości na podstawie zawartych umów najmów i dzierżawy. Okoliczność prawidłowości wydanych zezwoleń nie była przedmiotem zainteresowania tutaj Sądu. Ewentualne postępowanie w sprawie stwierdzenia uchybień w tym zakresie należało by rozpoznawać w trybie postępowania administracyjnego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze podkreślić należy, że decyzje wydające zezwolenie były prawomocne. Miał on pełne prawo wykonywać działalność zgodnie z wydaną decyzją. W konsekwencji, decyzje były wiążące dla oskarżonego i był on zobowiązany wykonując działalność gospodarczą do stosowania się do zawartych w nich zaleceń. We wskazanej decyzji wydanej przez Prezydenta Miasta O. określono warunki składowania, magazynowania i odzysku odpadów, m. in. miejsce magazynowania miało być utwardzone, nieprzepuszczalne dno, magazynowanie odpadów miało być prowadzone w sposób selektywny, umożliwiający ich odzysk, sposób magazynowania nie mógł powodować zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi i jakości środowiska oraz uciążliwości poza granicami nieruchomości. Ponadto zgodnie z zezwoleniem niesegregowane odpady komunalne winny być przechowywane w hali magazynowej, odpady musiały

być przekazywane podmiotom, komunalne po przesortowaniu dostarczane w miejsca wskazane w zezwoleniu na odbieranie odpadów komunalnych. Zobowiązano przedsiębiorcę do prowadzenia ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o odpadach. Niewątpliwie, działalność oskarżonego w zakresie gromadzenia i sortowania odpadów budziła szereg zastrzeżeń, co zostało ujawnione w nie budzących wątpliwości protokołach kontroli, wizji terenowej. Jak wynika z dokumentacji fotograficznej i wizji terenowej z lipca 2012 r. część odpadów zgromadzona przez firmę oskarżonego została zakopana na placu przed była parowozownią i pokryta gruntem piaszczystym o dużej przepuszczalności.

Jak wynika z poczynionych ustaleń, na terenach przynależnych do sortowni pojawiły się szczury. Na powyższe wskazują zeznania świadka M. Ż., która pracuje jako czyściciel taboru kolejowego w O.. Wskazała, że w czasie funkcjonowania sortowni śmieci, na przyległym terenie parowozowni pojawiły się szczury, myszy, muchy. Zwierzęta pojawiały się także w pomieszczeniach socjalnych. Podała, że przed powstaniem sortowni nie było takich problemów. Po zamknięciu sortowni problemy ustały (k. 292v) Na rozprawie, świadek potwierdziła, że w czasie działania sortowni pojawiły się szczury oraz dokuczliwy zapach. Świadek opisała, że szczególnie latem sytuacja była nieznośna. (k. 393v). Na podobne okoliczności wskazywała świadek M. S.– czyściciel taboru kolejowego, która podała, że w czasie istnienia sortowni odpadów, z tego terenu wydobywał się fetor. Nadto, widoczne były szczury. Problem zniknął, po likwidacji sortowni. (k.290v) Potwierdziła na rozprawie, że występujące na terenie sortowni szczury były problemem powszechnym. (k. 394v) Zeznania świadków nie budzą wątpliwości. Są zbieżne, spójne i logiczne. Świadcowie są dla oskarżonego osobami obcymi. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do tego aby zeznania kwestionować. Fakt pojawienia się gryzoni na wspomnianym terenie wynika także z ustaleń kontroli sanitarnej.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka E. K., pracownika (...) Oddziału (...) w G.. Podała, że (...) zawarło z P. K. umowy najmu i dzierżawy nieruchomości. Podała, że pod koniec 2011 r. zaczęły do nich dochodzić informacje, że działalność oskarżonego zaczęła wykraczać poza warunki określone w umowie najmu. Wskazała, że oskarżony zajął nielegalnie pomieszczenia hali oznaczone lit B, nie przeznaczone do dzierżawy. W pomieszczeniach hali zamiast składować posortowane surowce wtórne, zorganizował sortownie odpadów komunalnych i odpadów mieszanych. Świadek wskazała, że po zagrożeniu wypowiedzeniem umów, oskarżony większość śmieci umieścił w wykopanych dołach, które następnie zostały przysypane częścią urobku a jego nadmiar pozostał na wierzchu w postaci przyzn sięgających około 1 m wysokości. Śmieci, które nie zmieściły się w przygotowanych dołach zostały rozplantowane na powierzchni wydzierżawionego placu i przysypane piaskiem. Podkreśliła, że oskarżony był wielokrotnie bezskutecznie wzywany do przywrócenia użytkowanej przez siebie nieruchomości do stanu pierwotnego. (k. 10) Na rozprawie podkreśliła, że oskarżony do chwili obecnej nie wywiązał się z obowiązku przekazania terenu i budynków. Podała, że śmieci było tak dużo, że oskarżony nie zdążyłby wywieźć tego w terminie, niemniej po przedłużeniu tego terminu zobowiązany był robić to sukcesywnie, czego nie robił. (k. 393v- 394)

Na okoliczność, iż funkcjonowanie na wskazanym terenie sortowni odpadów wpływała na okoliczne tereny poprzez pojawiające się gryzonie oraz dochodzący z terenu fetor wskazują także zeznania świadka K. S., który wskazywał, że na przestrzeni 2007-2011 r. z terenu byłej parowozowni wydobywał się straszny fetor, oraz pojawiły się szczury. Świadek określił, że zwierzęta były w takiej ilości, że były widoczne, jak spacerowały po terenie przyległym do terenu parowozowni. Świadek podał, że gryzonie były widoczne w czasie, kiedy odpady były składowane. Zwierzęta zniknęły w czasie, kiedy przestano dowozić odpady na ten teren, a odpady uległy biodegradacji. Świadek wskazał, że smród był wyczuwany z odległości około 50 m. (k. 167v) Świadek H. K. podał, że pomaga synowi w prowadzeniu działalności gospodarczej, której przedmiotem jest wynajem sprzętu budowlanego. Podał, że od listopada 2011 r. do stycznia 2012 r. wynajmowali ładowarko- koparkę, która pracowała na terenie sortowni śmieci przy ul. (...) M.. (k. 365v) Na rozprawie świadek podał ponadto, że wszyscy pracownicy kierowani przez niego jako operatorzy koparki mówili szczurach, wskazując, że zwierzęta wyskakują spod śmieci, jak koparka kopie.

Zeznania świadka A. P. wskazują na sposób funkcjonowania segregacji odpadów w firmie oskarżonego. Świadek wskazał, że w jego opinii oskarżony żądał zbyt wysokiej ceny za odpady, a nadto jakość sortowanych odpadów była

fatalna. Podał, że sortownia przestała pracować na przełomie 2011 i 2012 r. Od tej pory, tylko przyjmowała odpady. Świadek podał, że tylko małe ilości przesortowanych odpadów były wywożone do Zakładu (...). Świadek wskazywał że

od marca 2012 r. odpady przywożone do sortowni nie były już sortowane tylko były zakopywane w ziemi na terenie sortowni należącym do (...). (k. 195- 195v) Zeznania złożone przez świadka na etapie postępowania przygotowawczego zasługują na uwzględnienie jako wiarygodne. Zeznania złożone były bezpośrednio po zdarzeniu i z tego względu zasługują na wiarę jako wiarygodne. Na rozprawie świadek podał, że nie widział szczurów, nie widział aby na terenie sortowni były kopane jakieś doły. Podkreślił, że zakup nowej koparki był spowodowany tym, że stara została zużyta. (k. 394v). Zeznania złożone na rozprawie Sąd uznał za niewiarygodne. Wskazane zeznania pozostają w sprzeczności z wiarygodnymi zeznaniami świadków K. S., M. S., M. Ż., którzy widzieli pojawiające się na tym terenie gryznie. Świadek R. M. zajmował się organizacją pracy, prowadzeniem ciężarówek, zbytem surowców wtórnych. W okresie, w którym pracował nie wiedział nic o zakopywaniu odpadów. Wskazał, że dowiedział się o tym dopiero po odejściu z pracy. Podał, że w okresie, kiedy pracował u oskarżonego, odpady budowlane były sortowane w całości, odpady komunalne częściowo u oskarżonego a częściowo były wywożone do ZGOKu. Słyszał, że P. K. wyrażał chęć zakopywania śmieci. (k. 298) Podał, że odpady były umieszczane w halach lokomotywowych. Były częściowo segregowane, częściowo magazynowane a częściowo sprzedawane. Podał, że sortowanie odpadów miało miejsce w halach. Pracownicy wybierali plastik, makulaturę, szkło i metale, które następnie były sprzedawane dalej. Odpady takie jak pojemnik z farbą, były odkładane na bok i wywożone jako złom. Wszystko było wrzucane do zadaszonej hali. Zdarzało się, że odpady były częściowo wywożone przed halą. Przyznał, że można było zauważyć pojedyncze sztuki szczurów. (k. 395v)

Za wiarygodne, choć nie miarodajne z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego zostały uznane zeznania świadka R. P.. Zeznał in, że w czasie jego pracy w sortowni wszystko było posortowane, przyznał, że pracował codziennie. Nie widział, aby pracownicy wylewali coś w trakcie sortowania, nie widział szczurów. (k. 394) Podkreślił jednak należy, że świadek w sortowni pracował jedynie przez miesiąc, na początku działalności. Możliwe więc, że w tym okresie sortownia działała poprawnie.

Zeznania świadka P. B. z postępowania przygotowawczego i z postępowania Sądowego wykazują rażące sprzeczności. W postępowaniu przygotowawczym świadek złożył szczegółowe zeznania, w których podał, że widział jednak dużą ilość odpadów wystających z ziemi, które były zakopane w ziemi. Podał, że w trakcie sortowania śmieci pracownicy wylewali różne odpady typu smary, oleje silnikowe do gleby. (k. 302v) Na rozprawie świadek zmienił zeznania i podał, że nie widział czegoś takiego jak wylewanie substancji do gleby. Zaprzeczył jakoby kiedykolwiek było to robione w jego obecności. Podkreślił, że na terenie sortowni były miejsca po wylewaniu substancji, jednak nie były to świeże plamy. Wskazał, że trudno mu było powiedzieć, skąd te plamy były. Odnośnie różnic w zeznaniach podał, że w postępowaniu przygotowawczym być może zeznawał tak, gdyż coś mu się wydawało i stąd taki zapis w protokole. Podkreślił, że w sortowni pracował krótko, podupadł na zdrowiu i zajmował się tym, co się dzieje z jego zdrowiem. Zaprzeczył, jakoby złożył zeznania na policji z powodu żalu do oskarżonego. (k. 395). Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym. Były one spójne, konsekwentne a nadto korespondowały z zeznaniami wskazanymi wyżej świadków. Świadek nie potrafił przekonująco wskazać zmiany zeznań na rozprawie. W ocenie Sądu na wiarę zasługują zeznania świadka z postępowania przygotowawczego, zaś przyczyn zmiany treści na rozprawie, które zostały dokonane w sposób niespójny i nielogiczny, upatrywać należy w osobistych motywach świadka, które jednak pozostają bez znaczenia dla potrzeb niniejszego postępowania. Także zeznania świadka G. S. (1) wykazują daleko idące rozbieżności. Na rozprawie świadek podała, że śmieci zaczęto zakopywać na podstawie decyzji P. K.. Śmieci były zakopywane w halach i na zewnątrz. (k. 303v) Na rozprawie świadek podała, że w czasie, kiedy świadczyła pracę u oskarżonego nie widziała zakopywania śmieci. Taka czynność nie miała miejsca w trakcie świadczenia przez nią pracy u oskarżonego. Świadek wskazała, że w protokole przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym jest źle odnotowane. Podkreśliła, że słyszała a nie widziała że śmieci były zakopywane. Podała, że w czasie przesłuchania policjant nie odczytał jej protokołu. Ona go podpisała bez czytania, gdyż nie miała okularów. Podała, że nie była zapoznana z decyzją odnośnie zasad dotyczących składowania odpadów wydanych przez władze miasta. Podała, że wszelki informacje otrzymywała od pracodawcy. Wskazała, że jak hale były zapełnione, to śmieci

były składowane na zewnątrz. Podała, że odpady były jedne na drugich. W hali były odpady niesegregowane, zaś przed halą odpady komunalne zmieszane. (k. 4) W ocenie Sądu wyjaśnienia świadka odnośnie przyczyny zmiany zeznań są niewiarygodne. Świadek funkcjonariusz B. K. odniósł się do przesłuchania świadka G. S. (2). Po okazaniu protokołu przesłuchania funkcjonariusz stwierdził, że protokół odzwierciedla zeznania świadka G. S. (1) złożone podczas swobodnej wypowiedzi oraz w odpowiedzi na pytania. Podkreślił, że w trakcie wypowiedzi monitor jest tak ustawiony, że świadek widzi co jest zapisywane w protokole. Nadto, przed podpisaniem protokołu świadek odczytuje protokół, a jeżeli stwierdza, że nie jest w stanie odczytać sam, to wówczas odczytuje protokół za niego. Nadto podkreślił, że gdyby świadek nie chciał odczytać protokołu to by to zostało zaznaczone przez niego w protokole.

Zgromadzone w postępowaniu materiały z kontroli i wizji lokalnych sąd uznał za wiarygodne i nie budzące wątpliwości w zakresie ustalonych za pomocą tych czynności faktów. Czynności kontrolne przeprowadzone były przez uprawnione do tego organy w sposób rzetelny, przy udziale oskarżonego lub też upoważnionych w tym celu pracowników. Nie budzi wątpliwości zgromadzona w toku postępowania dokumentacja fotograficzna. Powyższe ustalenia nie były w toku postępowania kwestionowane przez strony. Z analogicznych przyczyn Sąd przyznał walor wiarygodności innym zgromadzonym w toku postępowania dokumentom: umowom stanowiącym o podstawie prawnej władania nieruchomościami a także wypowiedziom wskazanych umów z uwzględnieniem przyczyn ich wypowiedzenia w trybie natychmiastowym. Opinia sądowo-psychiatryczna sporządzona wobec oskarżonego jest spójna, zupełna, została sporządzona przez uprawnione do tego organy. Z tego względu, w ocenie Sądu należy jej przyznać moc dowodową.

Ustalając zasadniczą z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego kwestie tj. fakt czy sposób składowania, usuwania, przetwarzania, dokonywania odzysku, unieszkodliwiania lub transportu odpadów odbywało się w takich warunkach lub w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, Sąd oparł się na opinii biegłego prof. Dr hab. A. S.. Opinia została sporządzona w sposób jasny, zupełny, logiczny. Została oparta o głęboką analizę akt sprawy i materiału zgromadzonego w toku postępowania. Opinia jest szczegółowa, w sposób zupełny odpowiada na zadane pytania.

Opinia K. S. nie stanowi w niniejszym postępowaniu opinii

biegłego, z uwagi na zakaz wynikający z art. 196 § 1 kpk.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala bez żadnych wątpliwości przyjąć, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Biorąc pod uwagę, że jest on osobą dorosłą, doświadczone przedsiębiorcą, od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą, Sąd uznał, że można i należy mu przypisać winę.

Nie budzi wątpliwości kwalifikacja prawna zarzucanego oskarżonemu czynu. Oskarżony w okresie od 19 listopada 2010 r. do października 2012 r. na działce nr (...) obręb 159 miasta O. składował i dokonywał przetwarzania oraz odzysku odpadów wbrew przepisom Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Powyższego oskarżony dokonywał w takich warunkach i w taki sposób, że mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym wypełnił znamiona czynu z art. 183 § 1 kk

Podkreślić należy, że w świetle dyspozycji powyższego przepisu, poważne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, a także dla środowiska roślinnego i zwierzęcego stwarza niewłaściwe postępowanie z odpadami. Przy czym do jego znamion należy postępowanie niegodnie z przepisami. Chodzi tu przede wszystkim o reguły postępowania z odpadami zawarte w ustawie o odpadach, dotyczące ich składowania, przerabiania, unieszkodliwiania oraz przewożenia.

Oskarżony naruszył w szczególności podstawowe wytyczne w zakresie postępowania odpadami wskazane w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Art. 16 powołanej ustawy wskazuje, że gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

1. Powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
2. powodować uciążliwości przez hałas lub zapach;
3. wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Z art. 25 ust. 1 wynika, że magazynowanie odpadów odbywać się ma zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w tym stan skupienia, oraz zagrożenia, które mogą powodować odpady.

Podkreślić należy, że warunkiem karalności, na podstawie art. 183 § 1 kk jest niewłaściwe postępowanie z odpadami mogące zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub niszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach. Jest więc to przestępstwo potencjalnego zagrożenia. Znamiona przestępstwa zostają wyczerpane już w momencie podjęcia zachowania zdatnego do wywołania skutków opisanych w przepisie. Samo ziszczenie się następstw danej aktywności pozostaje poza opisem czynu jak i poza zakresem odpowiedzialności na podstawie wspomnianego przepisu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił ewidentnie umyślne działanie oskarżonego, który zdawał sobie sprawę, że prowadzi działalność gospodarczą w sposób sprzeczny z treścią wydanego zezwolenia a także w sposób sprzeczny z przepisami szeregu ustaw, w tym ustawy o odpadach. Oskarżony zdawał sobie sprawę, że nie jest w stanie wykonać nałożonego przez organy obowiązku przywrócenia użytkowanego terenu do stanu poprzedniego. Wiązało by się to z koniecznością wywiezienia wszystkich odpadów na wysypisko, co w konsekwencji wygenerowało by znaczne koszty. Aby uniknąć znacznej części powstałych w ten sposób kosztów, oskarżony umieścił odpady w wykopanych dołach, przykrywając powierzchnię piaskiem. Niewątpliwie, oskarżony miał świadomość, że doły nie były w sposób należyty zabezpieczone i miały wysoko przepuszczalne podłoże. Zdawał sobie sprawę, że taki sposób pozbycia się odpadów jest nie tylko niezgodny z przepisami ale też wysoce niebezpieczny dla środowiska. Mając powyższe na uwadze, przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę stopień zagrożenia środowiska, które ocenić należy jako znaczne.

Jako okoliczności łagodzące Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego oraz stabilny tryb życia. W pewnym stopniu jako okoliczność łagodząca, Sąd potraktował także fakt, iż lokalizacja obiektu, która niewątpliwie wpłynęła w pewien sposób na zwiększenie zagrożenia dla otaczającego środowiska została dokonana zgodnie z przepisami. Ten aspekt należy rozpatrywać jako niezależny od oskarżonego, który posiadał wszystkie wymagane zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na tym terenie. Nie sposób jednak zignorować faktu, że oskarżony zignorował wydane w decyzjach zalecenia i nałożone wymogi, których przestrzeganie w sposób znaczny przyczyniło by się do zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko.

Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd uznał, że adekwatną reakcją prawno- karną na popełniony przez oskarżonego czyn zabroniony będzie kara pozbawienia wolności w najniższym możliwym wymiarze 3 miesięcy.

W ocenie Sądu okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, jego dotychczasowy sposób życia uzasadniają przekonanie, że warunkowe zawieszenie wykonania kary na okres próby w wymiarze lat 2 będzie wystarczający dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

O kosztach obrony wykonywanej z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze. (Dz. U. 1982 Nr 16 poz. 124 z późn. zm.)

Uwzględniając sytuację ekonomiczną oskarżonego, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe częściowo, a mianowicie opłatę karną na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowym w pozostałym zakresie.